

[Jørgen Junior]

gene, gerne vil give, mens adskillige andre lande dog ser lidt mere fornuftigt på det. Derfor kan man måske sige, der er stillet et lille spørgsmålstegn ved ministerens ikke blot verdensøkonomiske indsigt, men måske især nationaløkonomiske indsigt og hensyntagen til, at det er borgernes penge, som ministeren så kritikløst ønsker at bruge.

Lasse Budtz (S):

Jeg deler ministerens opfattelse af, at dette i virkeligheden har været en meget positiv debat. Det er klart, at der i mange af partierne er forskellige opfattelser af, hvordan vi skal yde bistanden, men at vi skal yde bistanden, og at det skal ske over statsbudgettet, er der heldigvis i virkeligheden ikke nogen synderlig uenighed om. Det er som sædvanlig bare fremskridtspartiet, som falder ved siden af, men det er vi vant til.

I forlængelse af taknemligheden over debattens forløb vil jeg gerne rette en særlig henvendelse og tak til hr. Ellemann-Jensen, som var så venlig at tiltale mig med det afrikanske udtryk Ndugo. Jeg vil gerne takke Ndugo Ellemann-Jensen, idet Ndugo betyder »æret« eller »højfæret« og er en absolut gunstbevisning eller venlighed af meget høj karat. Den vil jeg egentlig gerne returnere til hr. Ellemann-Jensen, fordi han i virkeligheden holdt en meget positiv og konstruktiv tale om disse meget vigtige u-landsproblemer. Han deler åbenbart socialdemokratiets opfattelse af, at den grundlæggende, socialt betonede internationale medansvarlighed er nødvendig også for et lille land som Danmark. Derfor vil jeg sige: tak, Ndugo, det var venligt af hr. Ellemann-Jensen at fremhæve den. Jeg kommer ligefrem i taknemlighed til at tænke på hr. Nyboe Andersen og hans altid fine stil.

Til hr. Bolvig blot tak for hans forståelse for nødvendigheden af Danidas udvidelse.

Til hr. Steen Folke en enkelt bemærkning eller to. Hr. Steen Folke sagde, at lånene til de fattigste u-lande bringer disse fattige u-lande i et afhængighedsforhold til, om jeg så må sige, gruppen af de rige lande, som vi er medlem af, og det kan jeg selvfølgelig umiddelbart forstå logikken i. Jeg deler dog indignationen over de motiver, vi tillægges. Jeg vil dog gerne tilføje, at man jo ikke skal glemme, at det er de fattige lande selv, som beder

de rige lande om lån. Det turde være temmelig væsentligt. Vi forhandler os frem med dem hver gang. Vi kommer ikke og trykker vores lån ned over hovedet på dem, tør jeg nok sige, men hjælper dem, når de beder om dem.

Så snakkede hr. Steen Folke om dansk u-landsbistand til Brasilien. Der vil jeg gerne gøre opmærksom på, at Danmark ikke har taget nogen nye initiativer i retning af u-landsbistand til Brasilien, og den hjælp, vi yder Brasilien, går over internationale kanaler og fonds, altså multinational bistand. Der er en meget vigtig forskel her. Der er også den enormt vigtige forskel, at det altså ikke er nogen ny hjælp. Jeg præciserede netop i mine indledende bemærkninger, at det var ny hjælp, vi ikke skulle starte til den slags lande. At jeg deler hr. Steen Folkes opfattelse af styret i Brasilien, tror jeg godt han er klar over, trods alt.

Jeg vil gerne sige til hr. Kjelgaard, at hjælpen via FN, som hr. Kjelgaard satte et spørgsmålstegn ved, forekommer udviklingslandene selv enormt vigtig, bl. a. af politiske grunde. Jeg forstår dem godt, netop fordi vi ved hjælp via de internationale organisationer ikke pålægger dem bindinger af nogen art. Tænk, hvis vi skulle trække vores hjælp til f. eks. FAO, UNESCO, UNRRA eller WHO tilbage. Det ville være en overordentlig trist udvikling og formentlig have nogle meget farlige konsekvenser.

Det minder mig om hr. Jørgen Juniors bemærkninger igen. Hvad tror man de øvrige vestlige lande eller alle vores allierede ville sige, hvis vi pludselig fralagde os ethvert medansvar? Samarbejdet med vores nære allierede i den vestlige verden kunne meget vel komme i vanskeligheder, og det tror jeg faktisk ikke engang hr. Jørgen Junior bryder sig om.

Til ingens overraskelse må jeg på socialdemokratiets vegne afvise både hr. Jørgen Juniors forslag om motiveret dagsorden og hr. Honorés, naturligvis, da de begge to udmærker sig ved i virkeligheden at stille politiske betingelser for dansk u-landshjælp. Det ønsker socialdemokratiet ikke at være med til. Om hr. Honorés dagsordensforslag kun dette, at han bør nok huske, at de cubanske tropper i de to lande, han formentlig tænker på, nemlig Angola og Ethiopien, begge steder først ankom til disse to lande, fordi de to